

entive Magt skulde tilhøre Gouverneuren, og at den dømmende Magt udøves af Domstolene, der ene have at rette sig efter Loven. Om man vil, kunde det ogsaa ansees nødvendigt, blot for Formens Skyld, at der dog blev udtalt Noget i denne Henseende. Det Samme troer jeg man kunde anføre med Hensyn til den tredie Bestemmelse om, at Kongen besætter Embederne og kan affatte og forflytte Embedsmænd i Genhold til Grundloven, og at Embedsmændenes Pension skal fastsættes i Overeensstemmelse med Pensionsloven for Colonierne. Jeg vil gjerne indrømme, at det er en Bestemmelse, som maaskee hverken behøves for Embedsmændenes eller Indvaanernes Skyld; men jeg skulde dog mene, at det til en fuldstændig Lov om Bestidelfernes forfatningsmæssige Forhold til Kongeriget kunde være ret passende, at en saadan Bestemmelse indføres. Med Hensyn til Nr. 4 har den høitærede Minister bemærket, at det ikke indsaes, hvad anden Lov end den danske der skulde gjælde i Colonierne. Det er vist meget rigtigt, at dansk Lov og Ret gjælder i Colonierne, og at der er givet dem et Tilsagn derom i Anordningen af 31te Marts 1755, som siger det Samme; men jeg vil spørge, om det ikke kunde være passende, at et yderligere fornyet Tilsagn blev givet Colonierne, naar man staaer i Begreb med at give en Lov, som paa en Maade skal være Grundlov. Det er et Tilsagn, som Coloniernes Indvaanere vist ville sætte særdeles Priis paa. Med Hensyn til Nr. 6, der handler om, at samtlige Udgifter til Colonierne skulle udredes af de i Colonierne oppebaarne Skatter og Afgifter, er det blevet bemærket, at, hvad der indeholdes under dette Nr., er ubestemt og i alt Fald skal beroe paa fremtidige Bestemmelser; men det forekommer mig dog, at det temmelig bestemt fremgaaer, at det skulde være Meningen, at Colonierne selv for Fremtiden skulle udrede de Udgifter, som paahvile dem. Det var i alt Fald vigtigt for Colonierne

at vide, hvad Moderlandet fordrer af dem. Jeg mener, at en Lov som nærværende skal indeholde bestemt: det fordrer Moderlandet af sine Colonier, og at den paa den anden Side skal indeholde: det vil igjen Moderlandet tilsikre sine Colonier. Det forekommer mig, at en Grundlov for Colonierne — om jeg maa kalde den saaledes — er det meest passende Sted, hvor et saadant Tilsagn og en saadan Fordring kan finde sin Plads.

Endelig er det med Hensyn til Nr. 7, hvor det hedder: „de coloniale Hovedregnskaber foranstaltet reviderede af Colonialraadet; den endelige Decission er underlagt Finanzministeriet“, bemærket, at en saadan Bestemmelse savnes ikke i Lovforslaget, men at dette endogsaa indeholder Mere. Det forekommer mig dog ikke, at dette har sin Rigtighed; thi, saavidt jeg erindrer, taler Lovudkastet blot om Communalregnskaberne, men derimod ikke om de coloniale Hovedregnskaber. Med Hensyn til Organisationen af Colonialraadet, saaledes som vi have tilladt os at foreslaae den, har den høitagtede Minister bemærket, at der efter Forslaget i Gjærningen ville blive 3 Colonialraad. Det kan jeg nu slet ikke indrømme. Der vil, saaledes som Forslaget staaer, efter Omstændighederne blive 2 eller 1 Colonialraad; 2 Colonialraad med Hensyn til de Anliggender, som angaae hver af Derne for sig — St. Croix paa den ene Side og St. Thomas og St. Jan paa den anden Side — og eet samlet Raad, naar Sagen angaaer det vestindiske Budget eller Anliggender, der have fælles Interesse for alle 3 Der. Jeg seer saaledes ikke, hvorledes man kan sige, at der i Gjærningen vil blive 3 Colonialraad; i alt Fald maatte man sige, at der bliver efter Omstændighederne 2 eller 1. — Det er derefter bemærket, at der skulde ligge noget Uklart i den Maade, hvorpaa Udvalget har tænkt sig Forholdet ordnet.